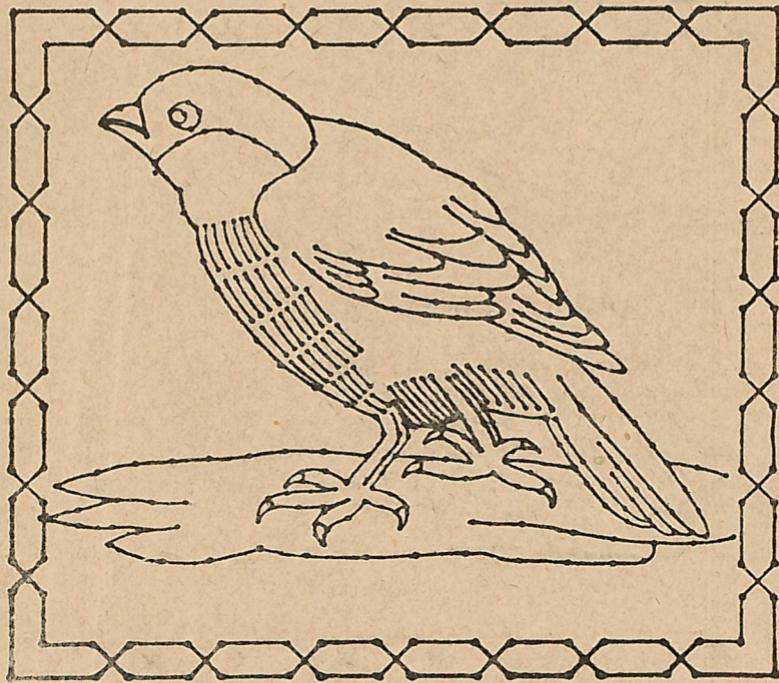

Картичка за рисуване.

МИТЮ НЕМИРНИКА.

Единъ хубавъ зименъ денъ всички дѣца се бияха съ топки и се пързалиха. Всички бѣха весели, а само Митю не бѣ тамъ. Майка му го не пущала, защото бѣше студено. Той гледалъ какъ да излѣзе. Щомъ майка му излѣзла по работа, Митю си взель шейната и излѣзалъ, па хайде на пързалката. Той си мислилъ, че никой не е го видѣлъ. Майка мѣ го видѣла, но си мѣлчала. Митю взель да се пързали, и отъ дѣлгото пързалине краката му измрѣзнали. Той си викалъ, че още единъ пжть ще се парзулни. Така си викалъ нашъ Митю, до гдѣто измрѣзналь съвсѣмъ, едва тогава се сѣтилъ, но пакъ не си отишалъ, той пакъ отъ ново взель да се пързали. Чакъ кога се усѣтилъ Митю, че го втресло, тогава си отишалъ, слѣдъ което тежко боледувалъ.

Георги Ив. Георгиевъ уч. III отдѣление, гр. Плѣвенъ.